

SLOVENSKI NAROD.

lahja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Za slovenski obrt.

V Ljubljani, 1. avgusta

Zopet jedno šolsko leto je končano. Mnogo je malih šolarjev in njih roditeljev, ki ugibajo in premišljajo, kam sedaj, po kateri poti je kreniti, da se pride do življenjskega smotra. To je važno vprašanje in vredno vsestranskega pretresovanja. Tistim, ki ostanejo doma in bodo orali svojo zemljo, tistim seveda ne dela to vprašanje nikake preglavice, a koliko je drugih, ki so primorani prisvojiti si raznih sposobnostij, za življenje potrebnih, pa ne vedo, kam bi krenili, ali v gimnazijo ali pa v realko ali pa bi se posvetili rokodelstvu, obrtnosti in trgovini. To ni samo stvar, ki se tiče vsakega posamnika, nego to je stvar, pri kateri je interesiran ves narod, tu ne gre samo sa usodo posamnika, kajti vsakdo je ne samo občan, ampak tudi član naroda, njegova sreča in njegovo blagostanje gre tudi v korist vsemu narodu. Število tistih, ki silijo v srednje šole, narašča od leta do leta, žal, da so mej njimi tudi mnogi takšni,

katerim nedostaje potrebnih sposobnostij za nauke. Le-ti opešajo navadno sredi poti, ne morejo naprej, nazaj pa tudi ne več, to so tiste zloglasne izgubljene ekzistence, katerih je dosti preveč, ne v srečo človeški družbi. Da so ti o pravem času krenili na pravi pot, da so si izbrali stan, za kateri so bili sposobni, mogli bi bili postati delavni člani družbe človeške in krepki stebri naroda svojega. Zato pa je velike važnosti, da roditelji dobro in temeljito preudarijo, kateremu stanu hočejo posvetiti svojega otroka. Vsakdor, ki mu je pri srci usoda naroda, dolžan je v tem oziru v svojem krogu svetovati in učiti roditelje, zlasti pa zadeva ta dolžnost ljudske učitelje, ki poznajo sposobnosti svojih učencev. Učeni stan ni jedini, ki zagotavlja pozemsko srečo, dovolj je še drugih, in sposoben človek najde povsod svoje mesto.

Kdor ne ostane doma ali ne gre v srednjo šolo, posveti se zlasti v večjih krajih navadno obrtništvu. O tem hočemo izpregovoriti besedo. Kakor nekaj, tako ima obrtnost tudi dandanes še zlato dno, ali ne več za vsakega, ampak samo za tistega, ki zna svojo stroko dobro in temeljito, ki je na svojem mestu, kamorkoli ga postaviš. Mnogi roditelji se plašijo izročiti svojega otroka obrtniškemu mojstru, češ, vsi obrtniki tožijo, da se jim slabo godi, da jih moré velika konkurenca tovaren in neznosna davčna bremena. Takšne tožbe treba devati na zlato tehtnico povsod, zlasti pa v nas, kjer delajo tovarne obrtnikom le malo konkurencijo. Prezirati pa teh tožba tudi ni. Navadnejši obrti so prenapolnjeni, to je, preveč jih je jedne in iste vrste, drug dela drugemu konkurencijo in v tem boji za obstanek vzdrži se na površji samo tist, ki je res strokonjak, ki je kos svoji stroki in more uspešno tekmovali z drugimi. V takih krajih izbrati je otroku drugo stroko, pri kateri je več upanja, da bode kdaj mogel samostalno brez posebnih težav zagotoviti si ekzistencijo, izročiti pa ga je mojstru, ki je sam veščak in o katerem je domnevati, da bode otroka vedel in hotel res učiti. Vrh tega pa je skrbeti, da otrok tudi v drugih vednostih, katerih elemente si je

prisvojil v ljudski šoli, ne zaostaja, nego jih popolnjuje kar največ moči, zlasti tiste, ki mu utegnejo pri njegovem obrtu biti v hasen. Zadnji čas začele so se ustanovljati v raznih krajih obrtne in strokovne šole, skoro v vseh večjih krajih skrbjeno je tudi za takozvane obrtne nadaljevalne šole in kdor hoče, ima najlepšo priliko prisvojiti si toliko strokovnega in splošnega znanja, da bode postal res mož na svojem mestu.

Zlasti v Slovencih obračati je na obrtniški stan največjo pozornost. Naši domači obrtniki tekmujejo le težko s tujimi, k nam priseljenimi, in prav na tem polji storiti je še marsikaj ne le v gospodarskem, ampak tudi v narodnem oziru. Skrbeti nam je, da dobimo izobražene, sposobne obrtnike, da bodo domačini služili, kar je v nas zaslužiti, ne pa od Bog vé kodi prišli tujci, ki nam vrh tega na naših tleh še delajo zgago v političnem oziru in se pajdašijo z našimi nasprotniki. Le poglejmo obrtnike zlasti v takih krajih, kjer so na krmilu nasprotniki našega naroda in jezika. Najvernejši hlapec nemškutarja ali Italijana je obrtnik slovaškega rodu tam, kjer je gospodarski od njega odvisen ali pa politično neizobražen. Zato pozdravljamo z iskrenim veseljem nasvet Celovškega „Mira“, da se osnuje slovenska obrtna družba, ki bi raztegnila svojo skrb in svoje delovanje po vsem Slovenskem. Ta družba bi morala skrbeti za sledeče reči: 1. Nabirati po vsem Slovenskem družbenike mej slovenskimi obrtniki; 2. izdajati svoj časopis in ga vsem družbenikom brezplačno dopošiljati; v tem časopisu bi se razpravljalo vse družbine zadeve, obrtne zakone in sploh reči, ki obrtnike zanimajo; 3. pospeševati in podpirati ustanove obrtnih šol; 4. ustanoviti osrednjo blagajnico in podružnice po vseh imenitnejših krajih; pri tej blagajnici in njenih podružnicah bi zamogli družbeniki posojila dobivati, pa tudi prihranjene denarje na obresti nakladati; 5. podpirati pomočnike, ki želijo samostojni postati in priskrbeti jim primernih stanovanj v krajih, kjer bi kazalo, da se zamorejo preživeti; 6. posredovati pri sprejemu učencev in pomočnikov. Za tako velikansk delokrog bi trebalo seveda tudi mnogo ka-

LISTEK.

Naši umetniki.

II.

Alojzij Progar.

Kakor so nas tuji, od inod prihajajoči popotniki opozorili na marsikatero prirodno čudo slikovite naše domovine, za katero se mi v svoji indolenci nismo zmenili, istotako so inorodni motrilci zapazili v nas marsikakšen umetniški talent, kateri bi ob naši malomarnosti životaril v onemoglosti svoji vse žive dni, da ga ni dvignila iz vsakdanjosti njih dobrotvorna roka. Jeden teh rešenih nadarjenec, katerega nam je privedel na pot akademiškega izobraženja inoroden podpornik, to je umetnik, katerega ime je zapisano na čelu temu sestavku. Ker je imenovanec prav te dni razstavil v Celovškem muzeji veleznamenit svoj umotvor, katerega namerava razstaviti tudi v dvorani velike realke v Ljubljani, štejem si v dolžnost, predstaviti vam ga v naslednjih vrstah.

Alojzij Progar, akademiški podobar v Celovci, porodil se je dne 30. oktobra l. 1857. v Dolenjivasi, fare Mirnapeč na Dolenjskem. Sin ubožnih kmetjskih roditeljev, pasel je po dovr-

šenih domačih šolah čredo svojega očeta po ondotnih gozdih in na paši je rezljal palice in vsakovrstne podobice. Pri tem nedolžnem poslu ga je dobil, na lovu često tedanji župnik, Anton Mlakar, in ko je zapazil izredno spretnost dečkovo v rezbarstvu, vprašal ga, da-li bi se hotel iti učiti podobarstva. In ko je bistri dečko vedno bolj napredoval v svojem rezljanji, nagovarjal je župnik njegovega očeta, naj pošlje nadarjenega sinka svojega h kakšnemu podobarju. S početka se je oče izgovarjal s svojo revščino, ali naposled se je ipak udal prigovarjanju blagobotnega dušnega pastirja ter izročil sina Jarneju Jerebu, cerkvenemu podobarju v Metliki.

Ko se je ondu izučil ter si prisvojil prvotne pojme o kiparstvu, šel je za pomočnika k akademškemu podobarju Franju Zajcu v Ljubljani. Tu se je začel stoprv učiti podobarstva v pravem pomenu izraza ter je dobil šele pravo veselje do lepih umetnostij. Zajedno je pridno čital in se vežbal v pisanji ter popolnjeval svoje vednosti pōtem vztrajnega samoučenja.

Od Zajca se je Progar napolil v Celovec k podobarskemu mojstru Franju Ozbiču, kjer je zopet napredoval v svoji stroki ter se v obče izobrazil in izuril v društvenem vedenji.

Iz Celovca je odpotoval ukaželjni mladenič v

Monakovo ter stopil ondu v delalnico nekega akademiskega kiparja. In tu v sijajni stolici bavarskih kraljev, veledušnih pospeševalcev vseh lepih umetnostij, dobil je naš rojak šele pravi pojem ob umetniškem življenju in delovanji in polotilo se ga je še večje veselje do vpodabljajoče umetnosti svoje, pa tudi silno hrepenenje po sistematskem izobraženju v izbranem si poklicu. Toda, ker se ni imel nadejati od nikoder nikakeršne podpore, vrnil se je nazaj v Celovec.

In to mu je bilo na srečo! Mojster ga je poslal na cerkveno delo k sv. Juriju v Silbereggju in ondu se je naš Progar seznanil s tamkajšnjim graščakom, baronom Rihardom Sterneckom, netjakom junaškega sobojevnika Tegetthofovega pri Visu in sedanjega poveljnika bojne mornarice avstrijske. Imenovani graščak prihajal je namreč večkrat v cerkev pogledovat, kakó kaj napreduje delo in se je pri tem razgovarjal z vrlim podobarjem, izprašujoč ga blagohotao, od kod da je domá, kje in koliko se je učil ter kaj in kakó da misli o prihodnosti svoji. Ta mu opiše odkritosrčno svoje življenje in mu razodene tudi neugodno svoje koprnevanje po rednem in temeljitem navodilu v proizvodjanji podobarske umetnosti. Z iskreno svojo izpovedjo se je mladi naš umetnik še bolj prikupil blagemu graščaku, kateremu se je živahni mladenič bil omilil

pitala ali pa sproti dohajajočega denarja. Da se tisti dobi, bi se udom naložila nekolička letnina, morda po 50 kr. za pomočnike, po 1 gl. za male samostojne obrtnike in po 2 gl. za velike obrtnike. Ker bi pa to še ne zadostovalo, morali bi se po pravih sprejemati tudi podporni udje, ki bi v več vrst razdeljeni po velikosti svojega premoženja oziroma svoje radodarnosti podpirali družbo. Ko bi slovenski rodoljubi jedenkrat spoznali, kako silno imenitna in potrebna jim je ta družba in koliko lahko koristi celemu narodu, potem smo preverjeni, da bodo z velikodušnimi darovi podpirali novo „slovensko obrtno družbo“ ter s tem v obrtnem stanu podzidali nov močen steber za obstanek našega naroda in procvitanje naše mile domovine. Tako o tej tej družbi „Mir“ in mi želimo, da bi se naši obrtniki vneli za to misel.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. avgusta.

Deželnozbornska volitev na Koroškem.

Dne 20. avgusta vršila se bode volitev deželnega poslanca za Celovške kmetijske občine namestu odstopivšega posl. Petra Laxa. Slovenci se te volitve ne bodo udeležili, ker radi volilske geometrije in pritiska nemškutarjev in ž njimi združene vlade ni upanja na zmago.

Minister baron Pražák.

Minister-rojak baron Pražák podal je baje že svojo ostavko. Stališče njegovo je bilo že dlje časa omajeno, zlasti pa odkar so stopili Mladočehi v odkrito opozicijo proti vladi. S tem izgube moravski Čehi, doslej verni podporniki Taaffeovi, zadnjo zvezo z vlado in bodo baje približali se zopet drugim češkim poslancem. Pražák je bil nekaj časa tudi pravosodni minister in kot takšen skušal je kolikor toliko ustreči opravičenim tirjavam slovanskih narodov. Kot minister brez portfelja pa ni imel nič upliva, bil je samo figurant, živ dokaz, da še ni ves češki narod krenil na pot opozicije. Pred kratkim vprašan, kaj in kako se je pogodila vlada z levičarji, rekel je odkrito, da ne ve ničesar povedati, češ, „saj meni ničesar ne povedo“. — Glede eventualnega naslednika njegovega se čujejo razni glasi. Imenujeta se sedanji pravosodni minister grof Schönborn in češki namestnik grof Thun. Levičarski listi javljajo, da sploh ne bo nihče naslednik Pražákov, da vlada ne mara več vzdrževati fikcije, da se naslanja na narod češki, a doslej ni moči dognati, ali je to poročilo resnično, ali samo izraz levičarskih želja.

Levičarske nadeje.

Nemška pohlepnost je tolika, da si o njej ne moremo narediti niti pravega pojma. Najnovejša levičarska želja je, naj vlada razdobi sedanjo večino v dež. zboru češkem in naj pomore levičarjem do večine, s katero bi bilo moči razkosati in razdeliti kraljestvo češko. Načrt, kako to storiti, je jako preprost. Levičarski listi svetujejo grofu Taaffeu, naj ustanovi izmed veleposestnikov neko srednjo stranko, ki bi hodila z levičarji čez drn in strn in sodi, da je prvi korak k temu odpoved kneza Windischgrätzta in tovarišev njegovih. Grof Taaffe je že večkrat dokazal, da ume drobiti in cepiti najtrdnjše stranke, a če bi hotel tudi ravnati se po levičarskem receptu, ne vemo, ali bi s tem kaj dosegel, ker bi bila češka stranka tudi v tem slučaju še vedno toliko močna, da bi mu mogla klubovati.

že takoj s početka. Ko je dovršil svoj posel v ondotni cerkvi, naklonil mu je dobrotljivi plemenitaš razna podobarska in pozlatarska dela na svoji graščini, s katerimi je imel opraviti trinajst mesecev. Pri slovesu, po izvršenju njegove naloge, vpraša ga baron Sterneck, kam da se méni obrniti zdaj.

V Monakovo nazaj k prejšnjemu mojstru! odgovori mu po izobraženju hrepeneči umetnik.

„Pojdite rajši na Dunaj — na umetniško akademijo!“ nasvetuje mu baron ter pristavi: Glejte! Nekolička denarja ste si prihranili tu pri meni, in kar vam še nedostaja za prvo leto, dodam pa jaz. Pozneje pa si prizadevajte, da dobite kje kakšno ustanovo, ali podporo od deželnega odbora itd. Ako bi pa ne dobili nikjer drugod pomoči, obrnite se do mene brez ovinkov!“

In takó se je nadobudni naš Progar napatil na Dunaj ter ustopil na c. kr. akademiji vpodabljačih umetnostij, kjer je prebil četrta leta. Učil se je kaj marljivo: anatomije, perspektive in slogoslovja, in si v teh predmetih pridobil izvrstna spričevala. Učitelj mu je bil profesor E. Hellmer pod vodstvom takratnega rektorja Kašparja Zumbuscha, slovečega kiparja in ustvaritelja prekrasnega spomenika cesarice Marije Terezije na Dunaji. Narisal je na akademiji obilico prav lepih načrtov in podob po uzorcih in po živih modelih, izmed katerih

Celokupni državi pa bi to gotovo ne bilo v hasen, ampak v očitno škodo.

Mladočeški in naši poslanci.

Nekateri naši politiki prikrivajo neuspehe naših slovenskih poslancev s tem, da kažejo vedno na mladočeške poslance, češ, ti so bili v najskrajnejši opoziciji, a vendar niso ničesar dosegli. Zlasti zdaj, po razhodu državnega zbora, bilo je v klerikalnih listih mnogo takih očitaj. Z nekim tajnim zadovoljstvom kazali so klerikalni žurnalisti na prazne roke mladočeških poslancev. No, Mladočehi delali so vladi odločno opozicijo in kakor povsod na svetu, tako se vlada tudi v nas ni ozirala na želje Mladočehov, kajti prva njih želja je, da odstopi sedanja vlada, česar pa ta ne mara storiti. To torej, da Mladočehi za sedaj niso dosegli ničesar, je povse umevno; neumevno pa je, da naši poslanci, podporniki vlade, niso dosegli ničesar, da so se tudi ti vrnili s praznimi rokami v svojo domovino, ko je vendar povsod na svetu navada, da se ozira vlada na želje svojih podpornikov v parlamentu. V tem obziru torej ni delati razločka med našimi in mladočeškimi poslanci, pač pa v nekem drugem: Mladočehi stekli so si ugled vse zbornice, naši poslanci pa so izgubili še to, kar so jedino imeli, simpatije in spoštovanje zavednih volilcev.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Nasprotstvo mej Pasičem in neodvisno radikalno stranko srbsko postaja vedno večje. Te dni izdali so nekateri radikalni volilci po številu 50, večinoma občinski predstojniki, posebno izjava, s katero naznanjajo, da izstopijo iz radikalne stranke, češ, da je radikalna vlada volilce samo slepila, da je davkopllačevalcem bremena silno otežila, da so državni stroški neznosno narasli, deficit pa se opasno pomnožil, da je v treh letih naredila 100 milijonov dolga in tako izgubila vse zaupanje v narodu. Neodvisni radikalni listi tožijo, da je vlada iztirala iz državne službe vse sposobne uradnike, kateri niso hoteli svoje oblasti zlorabljeni, da je namestila celo vrsto nesposobnih ljudi, ki so proti narodu nestrpni, tirani, a za vse sposobni služabniki vlade. Navadni mesarji in krčmarji postali so okrajni prefekti, izobraženi in sposobni ljudje pa morajo kruha stradati.

Francoski anarhisti.

Javili smo že, da je Pariška policija ulovila tri nevarne anarhiste, mej katerimi sta bila tudi dva nemška anarhista. Pri tej priliki bodi konstatovano, da so najnevarnejši anarhisti prav Nemci. Ravachol-Königstein je bil tudi Nemec. Pri Nemcu Ferdinandu našli so jako mnogo razstreliva, in sicer takega, da more ž njim ravnati le izvrsten kemik. Tudi nekega Karla Frühlingsdorfa iz Kolonije so v Parizu zaprli, ker je razširjal anarhistične spise. Policija postopa z anarhisti brezobzirno, a sodišča so bolj usmiljena. Zlasti Nemcem treba bi bilo trdo na prste stopiti.

Bismarck v Jeni.

Knez Bismarck prišel je predvčerajšnjem v Jeni in sicer na posebno povabilo. Vzprejeli so ga slavnostno, kakor kakega kralja. Znamenit je Bismarckov govor, s katerim je zahvalil vseučiliške profesorje za njihov poklon. Rekel je, da si ne da ust zamašiti, nego da bode svoje misli vedno naravnost izpovedal. Volja vladarjeva mora biti v konstitucionalni državi v soglasi z voljo narodovo. Treba se je porazumeti. Absolutne volje vladarjeve ne pripoznava Nemčija več. — To je naravnost obrnjeno proti cesarju Viljemu, saj „suprema lex regis voluntas“ je še vsakomur v spominu.

je najboljši poklonil veledušnemu pokrovitelju svojemu. Modeloval je po naravi tudi razne portrete v poprsnih oblikah in v ploskvoreznih medalijonih, na pr. barona Riharda Sternecka, svoja roditelja, nekega Dunajčana in mlado Napolitanko itd. Pretrpel je za svojega bivanja na akademiji mnogo bede, kajti jedva poslednja leta posrečilo se mu je, doseči neznatno podporo od deželnega odbora kranjskega in še ta se mu je dovolila po energičnem zahtevanju njegovih prej omenjenih učiteljev. Toda neustrašni naš umetnik je vstrajal hrabro ter se pri tem navzel one zaupne podjetnosti, katera je temeljna podstava njegovemu sedanjemu delovanju.

Dovršivši na akademiji svoje študije, naselil se je Alojzij Progar v Celovci. Izvršil je v tem času že različna cerkvena dela in sicer: gotiški oltar za cerkev sv. Urha v Labodski dolini, drug gotiški oltar za cerkev sv. Štefana pri Wolfsbergu, potem romarski oltar za cerkev sv. Petra na Vašinjah in gotiški tabernakelj za cerkev sv. Miklavža v Radetinjah. Dalje dve nadživotni podobi: D. Marijo in sv. Janeza pod križem za cerkev sv. Križa pri Dolenjem Draubergu in po veliko skupino: „D. Marijo neomadeževanega spočetja“ za župno cerkev v Kamniku, katera je zdaj razstavljena tu v Celovškem muzeji.

(Dalje prih.)

Skupščina sv. Cirila in Metoda v Postojini.

(Izvirno poročilo.)

— 28. julija.

(Konec.)

Ko se je nazdravilo še probujajočemu se narodnemu ženstvu, izpregovori se g. urednik „Naše Sloge“ in deželni poslanec istrski g. M. Mandić ter pravi v imenu udeležencev iz Istre in Primorja mej splošno pozornostjo blizu tako-le: Naša vrla družba sv. Cirila in Metoda izvršuje v Slovencih dolžnosti države. To, kar nam bi bila dolžna dati država in vlada, to moramo si oskrbeti s trdimi žulji sami. Družba stori vse, kar premore s svojimi skromnimi sredstvi, a žudežev tudi ne more stvarjati in potreba presega naše moči. Zato je treba prisiliti vlado, da stori konečno svojo dolžnost. To naj je prva naloga naših državnih poslancev, ki morajo biti slovenski možje, ne pa slepi privrženci vlade. Tej nalogi pa zlasti se danji kranjski poslanci niso kos in zategadelj ni upati uspeha, dokler narod ne pošlje v državni zbor odločnejših mož. Sploh pa nam je treba trdih in jeklenih mož, takih mož, kakoršen je tudi prvomestnik naše družbe g. prof. Tomo Zupan, kateri je danes žalibog po boleznini bratovi odsoten. Ta mož je zares duhovnik in rodoljub v isti osebi, mož, kateri si je v svesti, da v Slovencih, hvala Bogu, ni v nevarnosti vera, pač pa narodnost, in ki zvest temu prepričanju za narod deluje. Temu možu na čast in zdravje napija govornik.

Tako govoril je duhovnik in istrski proboritelj, njegovi rojaki pa so z navdušnimi „Živio-klici“ pokazali, da se strinjajo z besedami njegovimi.

S tem je bil zaključen banket in zadnji čas je bil, iti v svetovnoznano Postojinsko jamo. Svojo dolžnost pa bi zanemarili, ako bi poslavljaje se od banketa, ne izrekli na tem mestu polnega priznanja in zahvale g. županu Vičiču, ki nam je priredil na deželi banket, da bi takšnega prav težko oskrbeli si v velikem mestu. Omeniti tudi moramo zahvalnimi čutili, da se je bil v Postojini osnoval posebni odbor, ki je v raznih oddelkih pripravil vse potrebno za vsestransko ugoden sprejem. Sosebno so v ta namen žrtvovali svoje moči poleg g. župana gg. A. Ditrich, Jos. Inocente, Al. Kraigher, Fr. Kutin, Pikel, tiskar Šeber in nadzornik Thuma. Slava takim možem!

Po banketu napatili so se torej skupščinarji, spremljevanji od godbe, gg. pevcev (ki so peli tudi že pri banketu) in gasilnega društva v jamo, v katero jim je bil sl. jamski komité dovolil velikodušno brezplačni ustop. Pač pa je pri urodu nabirala ljubka gospica v narodni noši prostovoljnih darov za našo šolsko družbo. Težko je bilo odreči taki prosilki in svota, katero je ona nabrala na korist družbi, ni bila neznatna. Z godbo in pevcu na čelu došlo je nad 700 skupščinarjev v jamo in ko smo strmé ogledavali podzemelska čuda kršne Notranjske, odmevale so od visokih sten pesmi domorodne. Uprav čaroben prizor pa se nam je razkril, dospevšim do „velike plesne dvorane“. V svitu električne luči in neštevilnih sveč plesalo je tam sredi občinstva dvanajst parov v narodni noši slovansko „kolo“ pod vodstvom rodoljubnega gospoda Paternostra in vmes so se razlegale ubrane pesmi. Ta prizor ostane nam neizbrisno v spominu.

Po 2¹/₂ ure trajajočem obhodu vrnili smo se na dan. Večina gostov zbrala se je zopet na vrtu g. Vičiča, kjer se je mej godbo in petjem izpregovorila še marsikaka beseda v prid in korist naši družbi.

Le prehitro prišel je ločitve čas in po 8. uri morali smo zopet proti kolodvoru. Slikoviti „banderij“ narodnih deklet, Čitalničarji, neumorno gasilno društvo in dolga vrsta narodnih tržanov — vse to bilo je zopet ponosno naše spremstvo. Še krepak in presrčen pozdrav na desno in levo in vlak za vlakom odpeljal je mej gromovitimi „Živio“-klici skupščinarje proti severu in jugu.

Tako vršila se je ta prelepa, ta velečastna skupščina prvega našega narodnega društva; daleč je prekosila svoje prednice in živ, ginljiv dokaz nam je bila, kako vedno globlje in globlje prodira v narod slovanski dub sv. Cirila in Metoda. Bila je ta skupščina slovesen odpor vesoljnega naroda zoper oficijalno in neoficijalno potujčevanje našega šolstva na severu in jugu, bila je sijajen dokaz, da živimo, da ustajamo... Pokazala pa je tudi, kje je najhujša rana na narodnem telesu, kje je treba združiti vse, vse naše moči. Naj bi se to spo-

znavanje širilo po naši domovini okrog in okrog, naj bi rodilo kot najlepši sad slogo in spravo!

V to ime kličemo iz dna srca:

„Vivat, crescat, floreat“ — družba sv. Cirila in Metoda!

Domače stvari.

— (Prof. Ivan Zupan †.) Danes zjutraj ob polu 2. uri umrl je v Ljubljani Zagrebške velike gimnazije profesor g. Ivan Zupan, brat g. prof. Tomi Zupanu. Pokojnik rodil se je v Smokuči, v Brezniški župi na Gorenjskem l. 1844. Dopršivši študije, učiteljeval je kot suplent v Gorici, potem bil gimn. profesor na Reki in v Varaždinu, poslednji čas pa na veliki gimnaziji v Zagrebu. Zložil je več pesmij, ki so natisnjene v Razlagovi pesmarici, nekatere vednostne sestavke pa je priobčil v letnih poročilih Reške gimnazije. Sicer je pa pisal razne stvari v slovenske časopise. Veliko je govoril o narodnih slavnostih po slovenskih čitalnicah; bil je tudi z Razlagom slavnostni govornik pri Preširnovi slavnosti na Vrbi. Ni mu bilo usojeno delovati kot učitelj v ožji svoji domovini in akopram je deloval rad v prid sorodne slovanske mladeži, bolelo ga je vender to najbolj, da mu ni bilo dano poučevati slovenske mladeži v domači deželi. Izpitan bil je iz zgodovine, izredno izvežban pa tudi v nemški literaturi, katero je poučeval poleg nemščine na vseh hrvatskih gimnazijah, koder je služboval. Hiral je na leto dni, dokler ga ni rešila smrt. Bodi mu blag spomin!

— (In vas je strah!) Hrabrim Germanom, zbranim okolu zloglasnega glasila pristnonemških in nemškutarških Štajercev, tresejo se hlačice. Groza in strah sta jih prešinila, čuvše, da mislijo slovenske manjšine v slovenskem Štajerji tirjati tistih pravic, katere je dovolila kranjska deželna vlada Ljubljanski nemškutarški manjšini iz lastne inicijative. Zdaj bi gospodje pri „Tagespošti“ radi stvar tako zasukali, da dež. vlada kranjska svoje naredbe zaradi javnih napisov Ljubljanskih ni izdala na podlogi člena 19. drž. tem. zakonov. Kako smešno! Kdor zna čitati prepriča se lahko sam, da je vlada v svoji naredbi citirala imenovani člen, da so Nemci v Ljubljani jednakopravni s Slovenci. In to velja tudi za tista mesta na slovenskem Štajerji, kjer vladajo še, — predolgo pač ne bodo več — nemškutarji, saj je vlada že sama to isto priznala, ko je izdala znane naredbe o uradovanju pri Celjskem in Celovškem magistratu. Stvar je povse jasna. Ali je v Ljubljani vlada protipravno posegla v avtonomno področje obč. sveta, potem dobimo samo slovenske napise, ali pa je bila njena naredba zakonita in potem ne bode mogla drugod odreči slovenskim manjšinam tega, kar jim gre. Kako zelo se boje „Tagespoštini“ sotrudniki, vidi se iz tega, da prete z najostrejšo opozicijo! No, nemška opozicija pač ni nikaka posebnost; za pest novih kron moči je kupiti vse te „grozne“ opozicijonalce.

— (Osobne vesti.) Gosp. dr. J. Babnik, c. kr. sodni pristav v Logatci, došel je v Ljubljano, ker je nastopil šestmesečni dopust v katerem bode urejeval gradivo za nemško-slovensko pravno terminologijo. — Naš rojak, gosp. prof. Anton Benzenšek, dospel je te dni iz Plodiva v Ljubljano. — Poštnimi asistenti so imenovani gg. J. Sivka za Celje, Jos. Strasser za Ptuj; Ivan Permer za Celje, Rudolf Ernstberger in Viktor Thamm za Maribor, in Anton Pezdich za Volfberg: premeščeni so gg. Alojzij Bahovec, poštni asistent na Zidanem mostu, v Maribor, H. Meihenitsch, poštni asistent v Celji, v Gradec in Anton Mirnik, poštni praktikant v Gradci, na Zidani most.

— (Odlikovanje.) Ravnatelj Goriškega gošpodarsko-kemičnega poskuševališča, g. Bolle, je dobil red železne krone tretje vrste.

— („Notranjski Sokol.“) Kakor se nam brzojavlja iz Št. Petra na Krasu, sklenili so včeraj notranjski rodoljubje, osnovati „Notranjski Sokol“. Živeli!

— (Pomenadni koncerti v Ljubljani.) Kakor se nam naznanja, bode vojaška godba svirala dne 4. in 11. t. m. pri gradu pod Tivoli, ako bode vreme ugodno. Začetek je vselej ob 6. uri popoldne.

— (Slov. ferijalno društvo „Sava“ v Ljubljani.) Osnovni shod tega društva bode v dan 3. t. m. v prostorih Ljubljanske čitalnice na Turjaškem trgu s sledečim vspešdom: I. seja (javna za vse slovensko razumništvo); pričetek ob 10. uri

zjutraj. 1. Pozdrav predsednikov. 2. Vsprejem članov. 3. Poročilo osnovalnega odbora. 4. Poročilo o poslovnikovem načrtu. 5. Poročilo o navodu za leto 1892/3. 6.) Absolutorij. — II. seja (tajna za starešine in redne člane); pričetek ob 3. uri popoldne. 1.) Volitev, a) predsednikova, b) 14 odbornikov, c) 2 preglednikov. 2.) Slučajnosti. 3.) Seja novoizvoljenega odbora. Na večer istega dne priredi slavno društvo „Ljubljanski Sokol“ zbranim slovenskim velikošolcem zabaven društven večer na vrtu pri Virantu. Pri vspešdom sodelujejo domača vojaška godba in pevci. Pričetek točno ob 8. uri.

— (Abiturijentje slovenskih in hrhatskih učiteljskih) prirede s prijaznim sodelovanjem abiturijentinj Goriškega učiteljskega, gosp. L. Potrebinina in slavne c. kr. vojaške godbe dom. pešpolka št. 17. v gorenjih prostorih starega strelišča v Ljubljani v četrtek, dne 4. avgusta 1892. leta na korist „družbi sv. Cirila in Metoda“ in „Narodni šoli“, prvo abiturijentsko veselico z naslednjim vspešdom: 1. Iv. pl. Zajc; Ouvertura iz operete: „Mornarji na krov“, svira vojaška godba. 2. A. Nedved: „Pri slovesi“, slavnostna kantana za moški zbor in bariton-samospevo poje g. L. Potrebin. 3.) Prolog, govori abiturijent E. Gangl. 4.) Iv. pl. Zajc: „Večer na Savi“ moški zbor. 5.) F. Stegnar: „Spev srce nam dviga“ mešan osmerospjev. 6.) H. Volarič: „Domovini“, velik moški zbor s spremljevanjem vojaškega orkestra, s tenor- in bariton samospvom, pojeta gosp. A. Štefančič in gosp. L. Potrebin. 7. Peters: „Potpouri slovanskih narodnih pesnij“, svira vojaška godba. 8.) Izgubljen sin. Narodna igra s petjem v dveh delih. — Napisal abit. E. Gangl, petje uglašil abit. Drag. Javoršek. — Ples. — Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 50 kr. za osebo. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. K tej veselici vabi vse prijatelje narodnega učiteljstva najuljudnejše odbor.

— (Vrtna veselica,) katero je priredilo pevsko društvo „Ljubljana“ včeraj s sodelovanjem vojaške godbe na Virantovem vrtu, bila je prav dobro obiskana — dokaz, da Ljubljansko občinstvo goji žive simpatije za mlado društvo. Pevski program izvedel se je prav dobro in so se peli nekateri novi zbori na občno zadovoljnost. Pri kegljanji bilo je kegljanih 1944 serij. Dobitke so prikgljali: I. gosp. Gradišar, II. gosp. Gruden, III. g. Fran Hribar, IV. g. Bratovš, V. gosp. Jak. Zalaznik. — Virantov vrt je zdaj izdatno povečan in prav pripraven za večje narodne veselice. Nadejamo se, da bode tudi pri „Sokolskem večeru“ v sredo 3. t. m. zbralo se prav mnogobrojno občinstvo.

— (Pretepa na Viču.) Včeraj je bilo na Viču prošenje. Zvečer spoprijeli so se nekateri fantje in je bil jeden pretepačev zaboden tako močno, da je kmalu potem umrl.

— (Šolska poročila.) Štirirazredna deška obrtna nadaljevalna šola v Kranji imela je koncem šolskega leta 162 učencev, razun jenega govore vsi samo slovenski; iz Kranja jih je bilo 143, vnanjih 19. Za višji razred sposobnih je bilo 111, nesposobnih 50. Poučevali so: Vodja Mihael Kuster, 2 kateheta in 3 stalni učitelji. Obrtno nadaljevalno šolo je obiskovalo v pripravljalnem tečaju 35 in v dveh razredih 31, skupaj 66 učencev iz 20 raznih obrtov. Poučevali so vodja, katehet in 3 učitelji. — Čveterorazredna ljudska šola v Postojini izdala je letno poročilo, ki ima na čelu članek „Zgradba novega šolskega poslopja“. Učencev in učenk bilo je koncem šolskega leta izmed 402 za šolo godnih otrok 382 in sicer 307 iz Postojine, ostali pa iz okolice. Za višji razred sposobnih je bilo 266, neizprašanih 19. Poučevali so: Vodja g. Janez Thuma, 1 katehet, 3 stalne učiteljice in 3 stalni učitelji. Obrtnijsko nadaljevalno šolo obiskovalo je 37 učencev. Poučevali so vodja in 3 učitelji.

— (V Kostanjevici) bode dne 8. t. m. ob 2. uri popoldan v prostorih bralnega društva občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda.

— (Občinska volitev.) V Vinici v Črnomaljskem okraji je voljen županom posestnik gosp. Ivan Berkopec, občinskimi svetovalci pa posestniki Peter Malič, Jan. Starašinič, Mat. Stefančič in Mih. Prokšelj.

— (Trtna uš na Kranjskem.) Znana je žalostna resnica, da se je že trtna uš grozovito razširila v naši kronovini. Po najnovejših poizvedbah je na Kranjskem po trtni uši okuženih vinogradov:

V Krškem okraji izmed 4484 hektarov vinogradov 2762 ha., v Novomeškem izmed 2973 ha. 1337 ha., v Črnomaljskem izmed 1961 ha. 1764 ha., in v Postojnskem okraji izmed 1101 ha. 612 ha.; skupaj je torej okuženih izmed 10.618 ha. že 6475 ha, torej več nego 60% in je najhuje prizadet Črnomaljski okraj.

— (Odbor „Slovenskega pevskega društva“) na Ptuji uljudno prosi vse tiste p. n. g. poverjenike, kateri še niso pobrali in vpslali doneskov, naj to store v teku tega tedna, da bode moči račun skleniti o pravem času.

— (Bela zastava) Raz streho okrajnega sodišča v Ormožu vihrala je dne 28. julija bela zastava, znak, da so sodni zapori prazni. Sedanja generacija se ne spominja, da bi se bilo to že kdaj primerilo. Zastava vibrala je samo tri ure, kajti kmalu oglašil se je neki okoličan, katerega je bilo deti pod ključ.

— (Predrzen ulom.) Dne 27. m. m. ulomil je nepoznan tat v Mariboru v stanovanje gosp. profesorja L. Lavtarja, ki je sedaj s svojo obiteljo na letovišči. Ulomil je vsa vrata in preiskal vse omare, odnesel pa ni ničesar, najbrže mu ni kazalo jemati obleke in perila ter drugih drobnjav, gotovega denarja pa ni dobil. Mariborska policija se marljivo trudi, zaslediti predrznega tatu.

— (Poskušeni umor v Trstu.) Mešetar Angelico, zloglasen človek, živel je delj časa v divjem zakonu z neko Uršo Sluga, 32 let staro žensko. Predvčerajšnjim sprla sta se na Piazza della Barriera vecchia. Angelico hotel je denarja, katerega mu Sluga ni hotela dati. V svoji jezi potegnil je Angeliko nož iz žepa in zabodel Slugo petkrat z veliko silo, tako da se je zgrudila in so jo morali nevarno ranjeno odnesti v bolnico.

— (Regulacija vodâ na Primorskem.) Ministerstvo notranjih rečij in trgovinsko ministerstvo sta odobrila načrt za regulacijo nekaterih Primorskih vodâ, v prvi vrsti Soče. Troški so proračunjeni na 50.000 gld., katere bode poravnati v petih letnih obrokih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 31. julija. Kralj in kraljica odpotujeta v Genovo k razstavi Kolumbovi koncem meseca avgusta ali začetkom meseca septembra.

Schönhausen 1. avgusta. Bismarck dospel sinoči sem.

Peterburg 1. avgusta. Poročilo o koleri z dne 29. julija konstatuje, da je bilo v raznih krajih 1482 slučajev kolere; umrlo je 971 bolnikov.

Razne vesti.

* (Spomenik Katerini II.) V Odesi postavil se bode ob priliki prve stoletnice mesta velikansk spomenik Katerini II. Stoletnica praznovala ta bode l. 1894. Mej mnogimi konkurenti odobril se je načrt slavnege ruskega kiparja Dmitrenke iz Peterburga.

* (Društvo v podporo ruskih izumiteljev.) V Moskvi ustanovilo je več tamošnjih kapitalistov in tovarnarjev „delniško društvo v podporo ruskih izumiteljev“. Osnovni kapital znaša jeden milijon rubeljev in se bode pomnožil na dva milijona.

* (Svojo mater umoril) je v Šibeniku osemnajstletni deček Bujas s pestjo. Malovrednega morilca so zaprli.

* (Prevarani izseljenec.) Že večkrat smo imeli priliko opozarjati tiste, ki nameravajo izseliti se v Ameriko, naj se ogibajo posredovalcev in agentov, zlasti tistih, ki ponujajo vožne listke. Te dni obsodilo je Dunajsko sodišče takšnega sleparja na deset mesecev zapora, pomočnika njegovega pa na pet mesecev. Podjetna ta dva moža dobila sta siromašnega Slovaka Janeza Žabo v roke in mu prodalo vožni list v Ameriko, a kakšen list. Kupila sta na železnici karto z Dunaja v Požun, nevedni Slovak plačal je sleparjem zanjo sto goldinarjev in se odpeljal v Požun, od koder je bil prišel. Varujte se torej agentov.

* (Brezvesten zdravnik.) Stanovniki Lisbonski so silno razburjeni. Izredno lepa, 17letna hčerka nekega meščana morala je zaradi bolezni v bolnico. Bolnični zdravnik zaljubil se je vanjo in nalašč razdaljševal bolezen samo da dekle ni moglo zapustiti bolnice. Ko je ta dekle toliko okrevalo, da jej je bilo dovoljeno ostaviti postelj, pošiljal ji je brezvestni zdravnik raznih nemoralnih knjig in jej prisegel ljubezen. Nepokvarjeno dekle se je dalo prestlepti, a ko se je zdravnik naveličal, zapustil jo je kar na kratko. Oče dekletov je bil vsled tega tako razburjen, da se mu je zmešalo, in v hipu duševne nezavesti umoril je ženo in zapeljano hčer. Zdravnika so takoj zaprli.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Loterijske srečke 30. julija.

Na Dunaji:	7,	53,	43,	47,	37.
V Gradci:	80,	50,	51,	21,	28.

Tujci:

31. julija.

Pri **Maliči**: Vitez Reya, Lavrič iz Trsta. — Pleše, Popper, iz Prage. — Klarenbach, Popper, Geiringer z Dunaja. — Baron Ende iz Gorice. — Keglevic iz Siska. — Krušič iz Celja. — Baron Schwegel z Gorenjskega. — Plutin z Reke. — Doljan iz Zagreba. — Harisch iz Kočevja. — Primožič iz Ljubljane.

Pri **Stonu**: Hartman, Auspitz z Dunaja. — Lewi z Reke. — Furlani iz Gorice. — Ožura iz Osilnice. — Počotnik iz Trsta. — Wamorek iz Dunajskega Novega mesta. — Gradwill z Angleškega. — Vrba iz Siska. — Audner iz Bruka na Muri.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
30. julija	7. zjutraj	736.5 mm.	14.3° C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	736.6 mm.	25.0° C	sl. jvz.	jasno	
	9. zvečer	737.6 mm.	21.2° C	sl. jzh.	obl.	
31. julija	7. zjutraj	735.9 mm.	20.4° C	brevz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	733.9 mm.	29.2° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	732.6 mm.	20.4° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 20.2° in 23.3°, za 0.6° in 3.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. avgusta t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta gl.	95.70	—	95.75
Srebrna renta	95.40	—	95.40
Zlata renta	113.75	—	113.90
5% marčna renta	100.70	—	100.70
Akcije narodne banke	995.—	—	995.—
Kreditne akcije	311.—	—	311.50
London	119.50	—	119.50
Srebro	—	—	—
Napol.	9.50	—	9.50
C. kr. cekini	5.67	—	5.67
Nemške marke	58.52 1/2	—	58.52 1/2

Tužnega serca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresljivo vest o smrti našega iskrenoljubljenega soproga, očeta, tasta in starega očeta gospoda

JAKOBA SUPANČIČ-A

zidarskega mojstra, meščana in posestnika

kateri je danes, ob 2. uri ponoči, po dolgi in mučni boleznini, previden z vsemi svetimi zakramenti za umirajoče, v 72. letu svoje starosti, mirno ter v Bogu udano izdahnil svojo dušo.

Truplo ranjcega pokojnega boče dne 2. avgusta ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti, Kravja dolina št. 9, k sv. Krištofu prenešeno in položeno v rodbinsko rakev.

Svete maše za dušo ranjcega bodo se brale v farni cerkvi sv. Petra.

Dragi ranjki bodi priporočen v blag spomin in pobožno molitev.

V Ljubljani dne 1. avgusta 1892.

(880)

Žaljujoči ostali.

Zahvala.

Za mnoge dokaze sočutja ob dolgi boleznini in smrti mojega soproga, gospoda

JAKOBA DOBRINA

gostilničarja in hišnega posestnika

za mnogobrojno udeležitev pri sprevedu in za krasne vence izrekam vsem in vsakemu, zlasti pa gospodom pevcem društva „Slavec“ za ginljivo petje, najsrčnejšo zahvalo.

(881)

Ana Dobrin.

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem in sorodnikom izrekamo za mnogobrojno in častno udeležbo pri sprevedu in za krasne vence, položene na krsto preljubljenemu in nepozabnemu soprogu in očetu, gospodu

Jakobu Sedeju

najpriskrčnejšo svojo zahvalo. Sosebno zahvalimo še gospode natakarije in markerje za udeležbo in slavno pevsko društvo „Slavec“ za prekrasno in ginljivo petje.

(882)

Žaljujoča rodbina.

Trgovski pomočnik

star 19 let, s prav dobrim spričevalom, izučen v trgovini mešanega blaga in železine, išče primerne službe. — Ponudbe naj se pošljejo pod črko **G. B. št. 99** poste restante **Zagorje na Pivki** (Notranjsko). (878—1)

NOVO!

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Dva smešna dečka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držče se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru **50, 60 kr.**, boljše vrste iz papir-maché **1 gl. in 1 gl. 20 kr.**, iz stisnjene papirja prve vrste **1 gl. 50 kr. in 2 gl.**, večji komadi **3 gl.**

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

Ad. Rissmann,

lastnik mnogih častnih diplom.

(883—1)

Preselitev knjigoveške obrti.

Prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem prenestil svojo knjigovoznico s Poljanske ceste št. 10

v Šelenburgove ulice 6
nasproti glavni pošti.

Zahvaljujem se svojim cenjenim naročnikom za dosedaj izkazano mi naklonjenost, ob enem se pa priporočam i nadalje za obilna naročila, katera hočem izvrševati elegantno, dobro, vestno, po možno niski ceni.

Z velespoštovanjem

IVAN BONAČ

knjigovez.

(884—1)

Rogaška kiselina.

Rimski vrelec

— najboljša naravna natronova kiselina. —

Z dovoljenjem c. kr. ministerstva notrajnosti z oglasom z dne 29. grudna, št. 14.679, umetno napojena s čisto, prosto ogljenčevo kiselino.

Odklikuje se posebno: Pri počasnem prebavljenju in slabem teku, pri dolgotrajnih nahodih, proti naduhi, ako slabé moči in pri vseh nevarnih boleznih, ki nastanejo zaradi popačene menstruacije. (854—3)

— Izvrstna namizna pijača! —

Vrelec sv. Rozalije

priporoča se pri boleznih želodca, pri slabem teku, zgagti, pesku in mehurskem nahodu, vrhu tega je izvrstna namizna pijača, zmešana s kislimi ali sladkimi vini.

Razpošilja se v močnih steklenicah, po 1 1/2 litra, 1/10 in 1/10 litra po jako nizkih cenah.

— Ceniki na zahtevanje gratis in franko. —

Naročila naj se pošiljajo: Upravništvu Rimskega in sv. Rozalije vrelca, pošta Polčani, pri Rogatcu.

Častni diplom na deželni razstavi v Gradci l. 1890.

KAROL IG. HUBER

Sporgasse 1 v Gradci Sporgasse 1

prodaja vsake vrste

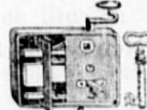
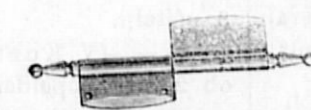
okove za vrata in okna

in (699—8)

vsakovrstno drugo orodje

v izborni kakovosti in po originalnih tovarniških cenah.

Ilustrovani ceniki se pošiljajo, kdor to zahteva, zastonj in frankovano.

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se prodaja: (902-26)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikates-prodajalnicah in konditorijah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.